

Anioł Pański

Podajemy fragment z książki Scotta Hahna "Znak Życia. 40 zwyczajów i ich korzenie biblijne".

24-05-2021

Życie Mojżesza było długie i pełne dramatycznych momentów. Jedną z najsłynniejszych historii jest opowieść o jego roli w wielkiej bitwie Izraela z Amalekitami. Mojżesz, będący już w podeszłym wieku, obserwował bitwę z pobliskiego wzgórza. „Jak długo Mojżesz trzymał ręce podniesione do góry, Izrael miał

przewagę. Gdy zaś ręce opuszczał, miał przewagę Amalekita” (Wyj 17,11). W połowie bitwy ramiona Mojżesza zaczęły opadać ze zmęczenia. Jego brat Aaron i przyjaciel Chur podparli więc je, tak że pozostały podniesione aż do końca bitwy. Zwyciężył oczywiście Izrael.

My, którzy nie jesteśmy tak wielcy jak Mojżesz, także męczymy się w połowie naszych codziennych zmagania. Dlatego też w południe robimy przerwę, by odnowić nasze słabnące starania poprzez modlitwę. Tradycyjną, południową modlitwą Kościoła jest *Anioł Pański*. Jest to modlitwa na dwa lub więcej głosów — w postaci wersów z odpowiedziami, po których zawsze następuje *Zdrowaś Mario*. *Anioł Pański* można też odmawiać w samotności.

Wersety i odpowiedzi zaczerpnięte są z Pisma Świętego, z historii

poczęcia Jezusa, tak jak ją opisano w Ewangelii świętego Łukasza (1,26—28 i 1,38). Tak więc podczas kulminacyjnego momentu naszego dnia wspominamy najważniejsze wydarzenie w dziejach ludzkości: moment, w którym anioł zjawił się u młodej kobiety imieniem Maria i powiadomił ją o Bożym planie zesłania na ziemię Mesjasza, którym będzie jej dziecko. Cała dalsza historia i całe stworzenie uległy zmianie za sprawą jej zgody^[1].

A oto, jak brzmi modlitwa *Anioł Pański*.

W. Anioł Pański zwiastował Pannie Maryi.

O.I poczęła z Ducha Świętego.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna...

W. Oto ja służebnica Pańska

O. Niech mi się stanie według słowa twego.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna...

W. A Słowo ciałem się stało

O. I zamieszkało między nami.

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna...

W. Módl się za nami, święta Boża Rodzicielko,

O. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się. Łaskę twoją, prosimy Cię, Panie, racz wlać w serca nasze, abyśmy, którzy za zwiastowaniem anielskim Wcielenie Chrystusa, Syna twego poznali, przez Mękę Jego i krzyż do chwały zmartwychwstania byli doprowadzeni. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Chociaż katolicy najczęściej odmawiają *Anioł Pański* w południe,

to niektórzy modlą się w ten sposób również o szóstej rano i wieczorem. To dlatego w kościołach o tych godzinach biją dzwony. (W średniowieczu z tego powodu na dzwonach kościelnych ryto imię Archanioła Gabriela).

Podczas pięćdziesięciu dni, od Wielkanocy do Zesłania Ducha Świętego, *Anioł Pański* zostaje zamieniony na modlitwę *Regina Coeli* (Królowa Niebios), którą odmawia się o tej samej porze.

W. Królowo nieba, wesel się, Alleluja,

O. Bo ten, któregoś nosiła, Alleluja.

W. Zmartwychwstał, jak powiedział. Alleluja.

O. Módl się za nami do Boga. Alleluja.

W. Raduj się i wesel, Panno Maryjo, Alleluja.

O. Bo zmartwychwstał Pan
prawdziwie, Alleluja.

*Módlmy się. Boże, któryś raczył
uweselić świat przez
zmartwychwstanie Syna Twego, Pana
naszego, Jezusa Chrystusa, daj,
prosimy, abyśmy przez Jego
Rodzicielkę, Maryję Pannę, dostąpili
radości życia wiecznego. Przez
Chrystusa, Pana naszego. Amen.*

Chrześcijanie zawsze robili
południową przerwę na modlitwę. W
czasach apostoelskich nazywano ją
modlitwą „szóstej godziny”, licząc od
wschodu słońca. Święty Piotr modlił
się w południe, kiedy otrzymał
objawienie od Pana (Dz 10,9).

Również o szóstej godzinie Jezus
został ukrzyżowany (Łk 23-44), Jego
ramiona zostały rozpostarte,
podobnie jak rozłożone ramiona
Mojżesza, ale na innym wzgórzu.
Jezus wytrwał na modlitwie i
przez zwyciężył nią nawet śmierć.

Pierwsi chrześcijanie pamiętali o tych biblijnych wydarzeniach i o tym, co je poprzedzało, kiedy odmawiali zwyczajową południową modlitwę, którą Tertulian^[2] odnotował już w II wieku. Kiedy nastaje południe, słabniemy i jesteśmy zmęczeni albo zdenerwowani przez współpracowników lub członków rodziny. Jeśli ulegamy zniechęceniu, ponieważ sprawy sprzysięgły się przeciw nam, możemy spojrzeć na Maryję i wiedzieć, że i my możemy polegać na pomocy aniołów i na Bożych planach względem nas. Tak jak Mojżesz, możemy odnowić naszą modlitwę dzięki nadprzyrodzonej pomocy i być świadkami zwycięstwa Boga w naszych sercach przez pozostałą część dnia

ROZWAŻ W SWOIM SERCU

Nasze słowo o modlitwie *Anioł Pański* chce być jedynie powieleniem naszej prostej, lecz

gorącej zachęty, by – jeśli to możliwe – podtrzymać zwyczaj odmawiania tej modlitwy. Nie wydaje się, by trzeba było ją odnawiać. Po tylu bowiem wiekach trwa jej moc i piękno, gdyż budowa jej jest prosta i zapożyczona z Pisma św.; jej historyczny początek wiąże się z błaganiem o zachowanie pokoju. Nadto jej liturgiczny rytm w pewien sposób uświęca różne chwile dnia; wreszcie skłania ona do przypomnienia tajemnicy paschalnej, albowiem poznawszy Wcielenie Syna Bożego, prosimy, byśmy „przez Jego Mękę i krzyż zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania”. Niewątpliwie niektóre zwyczaje, jakie tradycyjnie towarzyszyły odmawianiu modlitwy *Anioł Pański*, zostały już zniesione albo ledwie się je dostrzega w dzisiejszym życiu ludzi. Jednakże chodzi o sprawy małej wagi, gdyż cała wartość kontemplacji zwracającej się ku tajemnicy

Wcielenia Słowa, znaczenie
pozdrowienia anielskiego,
skierowanego do Najświętszej
Dziewicy, błaganie o Jej miłosierne
wstawiennictwo pozostają
niezmienione. Dalej, chociaż
zmieniły się warunki czasów, dla
większości ludzi zawsze pozostają te
same charakterystyczne chwile dnia:
rano, południe i wieczór, które
wyznaczają fazy ich działalności i
zarazem wzywają do wprowadzenia
pewnej przerwy poświęconej
modlitwie^[3].

Papież Paweł VI, XX w.

^[1] Poruszam tę kwestię wraz z
innymi tematami maryjnymi szerzej
w mojej książce *Hail, Holy Queen.*
The Mother of God in the Word of God,
Doubleday, Nowy Jork 2001 i w
Catholic for a Reason II. • Scripture and

the Mystery of the mother of God,
Emaus Road, Steubenville (OH) 2004

[1] Tertulian, *O modlitwie* 25, w: idem,
Wybór pism, Warszawa 1970, PSP 5,
s. 130.

[1] Paweł VI, Adhortacja apostolska
Marialis cultus 41, 2 lutego 1974

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/aniol-
panski/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/aniol-panski/) (11-08-2025)